obtinuit q ex nomine ſuo ciuitati quā
ibi condidit & inſule nomen dedit

¶de thile.

Thile vltima eſt inſula occea-
ni inter plagam ſeptētriona
lem & auſtralem. ultra britā
niam ſita nauigatione ſex dierꝫ a ſole
nomen habens quia in ea ſol eſtiuum
ſolſtitium facit & nullus ultra eam di
es eſt & ideo eius mare tardum ē con
gelatum ut dicit Iſ. li. xiiij. Ꝯ cōm pli
mū autem locus inhabitabilis eſt q̄a
in eſtate nichil poteſt ibi creſcere ꝓp
ter nimium calorem exurentem. in hie
me etiam nichil propter frigiditatem
congelantē. Nam ab equinoctio ver
nali quando ſol eſt in ariete uſq ad eq
noctium autumnale qñ eſt i libra ſol
illi inſule nunquā occidit. & ab illo tē
pore uſq ad equinoctium vernale ite-
rum non accedit. Vnde per dimidium
annū habet diem & per dimidiū habꝫ
noctem vt dicit idem in ca. de inſulis.
li. xiiij. & de ſolſticio li. ij. Idem etiam
dicit beda in li. de naturis rerum simili
ter & ſolinus

¶de vitria.

Vitria eſt inſula modica in ma
ri britanico ſita diſtans a bri-
tania maiori paruo freto iter
poſito ſepata cuius gleba ad frumēta
eſt optima mltas habēs ſiluas & ne
mora: multas feras pecora & iumenta
fontes & amnes inſulam irrigantes.
quo ad temperieꝫ eſt ſaluberrima & in
fontibus vberrima dicitur eſſe. Hec ab
angulis hodie inhabitatur

¶Sequitur nunc de fluminibus

Fluuius eſt per
ennis aquarū
decurſus. a flu
endo perpetim
dictus. Prope
aūt flumen ip
ſa aqua fluuꝰ
curſus aque.
Prius autē flu
men qꝫ fluuꝰ id eſt por aqua qꝫ decur
ſus. duo ſunt fluminū genera. vnum
torrens alterum viuum. de quo virgi
lius. donec me flumine viuo abluero.
Torrens eſt aqua veniens cum impe
tu. dictus eſt aūt torrēs. qꝛ pluuia cre
ſcit ſiccitate torreſcit id ē areſcit de quo
pacubius. flāmeo vapore torrens tor
ret. cui greci ab hieme nomen dederūt
nos ab eſtate. illi a tēpore quo areſcit
nos a tempore quo ſiccatur. Amnis flu
uius eſt nemore ac frondibus redimi
tus & ex ipſa amenitate amnis vocatur
Decurſus ꝓprie finis curſus ſiue aqua
rum ſit. ſeu quarumlibet rerū. Riui di
cti ſunt ꝙ deriuentur ad irrigandū. id
eſt ad inducendum aquas i agris. Nā
irrigare inducere eſt. Gurges proprie
locus altus in flumine. Puteꝰ eſt locꝰ
defoſſus ex quo hauritur aqua a pota
tione dictꝰ. Fons caput eſt aque na
ſcentis. quaſi aquas fundens. quidaꝫ
aūt fluuiorꝫ ꝓprijs ex cauſis nomina
acceperunt: ex quibꝰ nōnulli notandi
ſūt q̄ in hiſtorijs celebres memorantur

¶de lacu aſphalti

Aſphalti lacus mare mortu-
um nuncupatur mare prop-
ter eius magnitudinem & ꝓ-
funditatem. mortuum qꝛ nichil gignit
viuū. Nichil enim recipit ex gñe uiuē
tium. vnde nec piſces habet nec volu
cres. ſed qñcūq uiuēcia mergēdo tem
ptaueris quacumq arte ſtatim reſili-
unt. & quamuis vehementer illiſa con
feſtim excutiuntur. ſed neqꝫ a ventis
mouetur bitumine turbinis ventis reſi
ſtente quo omnis aq̄ ſtagnatur. neq
nauigationis paciens eſt quia om-
nia vita carēcia in profundum mergū
tur neq materiam aliquam ſuſtinet ni
ſi que bitumine illuſtratur: extinctam
lucernam in eo ſubmergi. accēſam ve
ro ſupnatare dicunt. hic locus aſphal
ti bituminis vocatur quia mare ſalina
rum & eſt in iudea int iericho & zachā
longitudo eius vſq ad zoroas arabie

Una plana del n.º XIII, con una capital grande y varias pequeñas.

Biblioteca Digital de Albacete «Tomás Navarro Tomás»